

راز ازدواج ۲۶

«در محبت رفتار نمایند، چنان که مسیح هم مارا محبت نمود و خویشتن را برای ما تسلیم کرد» (افسیان ۵:۲).

شريعت هزار چهره

ازدواج واقعیتی است که در تمام تمدن‌ها و فرهنگ‌ها دیده می‌شود. شکل آن بر حسب ملت‌ها و جوامع بسیار مختلف است. بعضی‌ها تک همسری و بعضی‌ها تعدد زوجات را به کار می‌گیرند. بعضی دیگر امکان طلاق و ازدواج دوباره را قبول دارند. بعضی جوامع، عقیده دارند که خانواده بر مادر و قبیله مادری (مادرسالاری) مرکزیت دارد. بعضی دیگر، بر پایه‌ی اصل و نسبت پدری شکل می‌گیرند و اجازه نمی‌دهند جوانی بیرون از نژاد و خانواده خود ازدواج کند و بهتر می‌دانند با نزدیکان خانواده ازدواج کند.

بنابراین، کلیسا ازدواج را ابداع نکرده است، ولی آن را تقدیس می‌کند و به آن بعدی خاص می‌بخشد.

البته در میان مسیحیان بعضی‌ها دعوت شده‌اند که ازدواج نکرده و تنها برای خدمت به خدا و همنوعان در محبت زندگی کنند و توسط قدرت روح القدس و نه قدرت انسانی فرزندان زیادی داشته باشند.

آن چه بعضی‌ها می‌گویند...

- * ازدواج یعنی عشق در زندان.
- * می‌توان یک دیگر را دوست داشت، بدون این که از مقابل مسئول محضر و دین گذشت ...
- * وفاداربودن فقط به یک شخص در طول عمر غیرممکن است.
- * مرد می‌گوید: تعدد زوجات، مطابق طبیعت است و از داشتن مشوقه‌های پنهانی صادقانه تر است.
- * زن می‌گوید: نمی‌خواهم شوهرم را با زن دیگری تقسیم کنم، تعدد زوجات جهنم است!
- * همه باید ازدواج کنند، این شريعت خداست.

آن چه مسیحیان می‌گویند...

۱- وقتی خدا عهد می‌بندد

* کتاب مقدس به ما مکشوف می‌سازد که خدا طرف ضعیف و جفادیده را می‌گیرد. او حتی قومی را انتخاب کرده که به برگی کشیده شده است تا او را به آزادی راهنمایی کند. به این قوم، قوم اسرائیل عهدی را پیشنهاد می‌کند: محبت الاهی خود را عطا می‌کند و در مقابل وفاداری بی قید و شرط و هم‌چنین احترام به فراموش را می‌طلبد.

* این عهد، به واسطه‌ی عدم اطاعت و سرکشی و بت‌پرستی انسان‌ها، بارها شکسته شده است. خدا، خودش، وقتی از زبان پیامبران سخن می‌گوید، این عهد را به یک ازدواج تشییه می‌کند که همسر بی وفا است ولی شوهر می‌بخشد و

دائم محبت خود را عطا می کند: «تورا به ابد نامزد خود خواهم ساخت و تورا به عدالت و انصاف و رأفت و رحمانیت، نامزد خود خواهم گردانید» (هوشع ۲۱:۲).

* خدا همیشه به عهدهش وفادار می ماند. هرگز محبتش را از قومش پس نمی گیرد. و حتی وعده داده است که این عهد، به گونه ای اعجاب انگیز تجدید خواهد شد: «چنان که مردی جوان، دوشیزه ای را به نکاح خویش در می آورد، هم چنان پسرانت تورا منکوحه خود خواهند ساخت و چنان که داماد از عروس مبتهج می گردد، هم چنان، خدایت از تو مسرور خواهد شد» (اشعیا ۵:۶۲).

از اینجا، این عهد الگوی هر ازدواج انسانی می شود. خدا اعضای قومش را دعوت می کند که همان طور که او محبت می کند، محبت داشته باشند.

* رفته رفته، این پیروی از مهربانی و وفاداری خدا، قوم برگزیده را رهنمون کرد که ازدواج تک همسری را بهتر بدانند که در این ازدواج، محبت مابین همسران را کاملاً مساوی و متقابل می باشد.

۲- عیسا این عهد را تجدید می کند

* عیسا خود را هم چون داماد قومش معرفی می کند (لوقا ۳۴:۵-۳۵). این همان عنوانی است که عهد قدیم به خدا می دهد.

* عیسایا به خطر اندختن زندگیش در نهایت، عهد حقیقی و جدید را تحقق می بخشد. او کاملاً به خدا، پدر خود وفادار است تا آن جا که زندگیش را تقدیم می کند و به انسانها به غاییت محبت می کند: «این پیاله‌ی عهد جدید است در خون من که برای شما ریخته می شود» (لوقا ۲۰:۲۲).

* بعد از این، هیچ گناه انسانی نمی تواند صبر خدا را از بین ببرد. او هرگز اجازه نخواهد داد که در برابر گناهان ما و خشم خود این عهد را از بین ببرد. عیسای برخاسته، تضمین زنده‌ی آن است. هم چنین در ازدواج انسانی، همسران به یک اتحاد باوفا دعوت شده‌اند: «خالق در ابتدا، ایشان را مردو زن آفرید و گفت: از این جهت، مرد پدر و مادر خود را رها کرده، به زن خویش بپیوندد و هر دو یک تن خواهند شد. بنابراین، بعد از آن، دو نیستند بلکه یک تن هستند. پس آن چه را خدا پیوست، انسان جدا نسازد» (متی ۱۹:۶-۷).

۳- یک راز مقدس

* محبت بین مرد و زن، چنان به شدت عهد بین خدا و قومش را ابراز می دارد و آن قدر محبت نامرئی خدا نسبت به هر انسان را آشکار می سازد که کلیسا آن را راز پربرکت ساخت.

* ازدواج یکی از هفت راز مقدس است؛ با ازدواج کردن، مسیحیان، با قدرت روح القدس نشان محبت مشتاقانه ای که در خدادست، می گیرند. با محبت یک دیگر، هر روز، محبتی که در عیسا، خداوند آنها وجود دارد را متجلی می کنند.

این نشان، در صورت جدایی همسران، دیگر داده نمی شود. بدین ترتیب، وقتی یکی از همسران، بعد از طلاق بخواهد با کس دیگری ازدواج کند، کلیسای کاتولیک حاضر نیست ازدواج دوم را به صورت راز مقدس برگزار کند.

در عوض یک مرد یا زن بیوه می تواند یک ازدواج تقدیس شده جدید منعقد کند.

*بالاخره، محبت انسانی نمی تواند از تمایل به زندگی بخشیدن جدا باشد. فرزندان، توسط همسران مسیحی به مانند تبرک خدا پذیرفته می شوند.

آن چه مسیحیان در انجام آن می کوشند...

محبت عیسابرای بشریت، الگوی ازدواج بین مسیحیان شده است: «ای شوهران، زنان خود را محبت نمایید، چنان که مسیح هم کلیسا را محبت نمود و خویشتن را برای آن داد [...] و زن، شوهر خود را باید احترام کنند» (افسیان ۵:۲۵-۳۳).

قبل از ازدواج

اغلب، اجتماعات مسیحی برای جوانان یک آمادگی جهت ازدواج آینده شان تدارک می بینند. باید به آن ها کمک کرد تا از ارزش ها و الزامات تعهدشان آگاهی یابند. وقتی یکی از نامزدها مسیحی نیست، کلیسا الگوی ازدواج در مسیحیت را در احترام به اعتقادتش به او معرفی می کند و از او می خواهد که موضوع تحريم طلاق و تعدد زوجات را رعایت کند که در این صورت کلیسا می تواند این ازدواج را برکت دهد.

ازدواج

این پیوند در کلیسا منعقد می شود. در مقابل کشیش و اجتماع، زوجین، قصدشان را برای پایه گزاری یک خانواده اعلام می کنند «آزادانه و بدون اجبار». سپس موافقت و تعهد می کنند «یک دیگر را فادرانه در خویشتی یا در مشکلات، محبت کنند و یک دیگر را در تمام طول زندگیشان یاری کنند» در نتیجه چون موضوع اصلی ازدواج محبت است قطعاً باید دو شخص کاملاً با آزادی و بدون هیچ فشار از طرف خانواده یا اجتماع تصمیم بگیرند و ازدواج کنند.

کلیسا اگر تشخیص می دهد کسی بدون آزادی ازدواج کرده اعلام می کند که این ازدواج منحل بوده و وجود ندارد.

یک آرمان مشکل

برای همسران، گروه هایی تشکیل می شوند که به آن ها کمک می کند تا وفاداری دو جانبی زندگی خود را استحکام بخشنند و در محبتشان عمیق شوند. وقتی ازدواج به واسطه بی وفا یی یا عدم درک متقابل شکست خورد، کلیسا از همسران می خواهد به تعهد قدیمشان وفادار بمانند. مطلقینی که دوباره ازدواج می کنند (ازدواج مدنی)، دیگر نمی توانند رازهای مقدس را دریافت کنند، لیکن از کلیسا کاملاً جدا نمی شوند. آن ها نیز مثل همه می تعمید یافتگان، به نیایش و محبت خدا و دیگران و زندگی در امید دعوت شده اند.

ازدواج و باروری

در برابر پیشرفت های علم و مشکلات از دیاد جمعیت، مسیحیان نیز، البته نه بدون کشمکش، به دنبال بهترین راه کنترل باروری هستند که کیفیت محبت و احترام به زندگی را به مخاطره نیاندازد.

کلام کتاب مقدس

«محبت حلیم و مهربانست. محبت حسد نمی برد. محبت کبر و غرور ندارد. اطوار ناپسندیده ندارد و نفع خود را طالب نمی شود. خشم نمی گیرد و سوه ظن ندارد. از ناراستی خوشوقت نمی گردد، ولی با راستی شادی می کند. در

همه چیز صبر می کند و همه چیز را باور می نماید. در همه حال امیدوار می باشد و هر چیز را متحمل می باشد.
محبت هرگز ساقط نمی شود» (اول فرنتیان ۱۳:۴-۸).

«هر که زن خود را طلاق دهد و زن دیگر اختیار کند، زنا کرده است، و نیز هر که زنی مطلقه را به زنی بگیرد،
مرتکب زنا شده است» (لوقا ۱۶:۱۸).

«عیسی پاسخ داد: مردم این عصر زن می گیرند و شوهر می کنند. اما آنان که شایسته‌ی رسیدن به عصر آینده و
قیامت مردگان محسوب شوند، نه زن خواهند گرفت و نه شوهر خواهند کرد و نه دیگر خواهند مرد؛ زیرا مانند
فرشتگان خواهند بود. آنان فرزندان خدایند، چرا که فرزندان قیامتند» (لوقا ۲۰:۳۴-۳۶).

«پطرس گف: «ما که خانه و کاشانه‌ی خود را ترک گفتیم تا از تو پیروی کنیم»، عیسا به ایشان گفت: «آمین،
به شما می گویم، کسی نیست که خانه یا زن یا برادران یا والدین یا فرزندان را به خاطر پادشاهی خدا ترک کند، و در
همین عصر چند برابر به دست نیاورد، و در عصر آینده نیز از حیات جاویدان بهره مند نگردد» (لوقا ۱۸:۲۸-۳۰).

تاجگذاری زرجین

کشیش: ای پدر قدوس، با فیض خود ما را آفریده‌های ودعوت کرده ای که صورت و شباهت تو را بپذیریم؛ با
مهربانی خود گناهان این فرزندان را که با آب تعمیم پاک شده اند ببخشای تا در محبت خود رشد کرده کامل
گردد؛ تو را سپاس گفته و در راه خود به سوی ملکوت آسمانی از یک دیگر حمایت کنند. باشد که در روز آخر
تاجگذاری شده، به جلال یکتا پسرت همراه با همه‌ی عادلان با سرود و پایکوبی در حجله‌ی پسر محبوث وارد
شوند.

زوجین خم گردیده‌چنین می سرایند: خدای قدوس، قدوس وجاودان بر ما رحمت فرما.

کشیش: ای پدر قدوس، تو که همه‌ی عادلان پیشین، از آدم و حواتا نوح، از ابراهیم و سارا تازکریا و حنا را برکت
دادی، هم چنین این جماعت کلیسایی و مخصوصاً این دو فرزندت را برکت ده. بر این دو در طول زندگی یشان
آرامشخاست را فراوان گردان و با رحمت خود تمام عمرشان را برکت ده تا به اراده‌ی تو وفادار بمانند. فرزندان
متعددی را به ایشان واگذار کن تا با پیروی از محبت تو آنان را در ایمان و خوش حالی فرزندان گسترش
دهند. باشد که همیشه این زوج و این خانواده، به توجلال و افتخار، سپاس و پرستش دهنند، ای پدر قدوس از راه
یکتا پسرت عیسای مسیح.

زوجین خم گردیده آواز می خوانند: خدای قدوس، قدوس وجاودان، بر ما رحمت فرما.

کشیش: ای عیسای مسیح، خداوند و داماد آسمانی ما، تو بر صلیب، خون خود را به عنوان جهیزیه و هدیه‌ی
عروسوی به کلیسای خود عطا فرمودی تا با او عهد خود را صحه بگذاری؛ تو به انسان زخمی شده به واسطه یعمل
گناه، تولد نوبنی را در راز گذر خود عطا فرمودی و دوباره او را به صورت خود شکل دادی تا بتواند محبت نماید،
به ما رحمت فرما.

زوجین: خداوندا درب رحمت را بر ما بگشا.

برای مطالعه و تعمق بیشتر:

- رجوع شود به فیش «رازهای مقدس».
- راز محبت.
- موفقیت در زندگی زناشویی.
- ازدواج راز مقدس.